

MAHARADŽI

UPORAN GLAS

Ovde smo večeras da čujemo ono što imam da kažem. Ja se uvek nalazim u pomalo nezgodnoj situaciji, jer ono što imam da kažem, vi već znate. Prema tome, nisam tu da vam kažem nešto novo, već da, nadam se, probudim u vama to jedno prekrasno, a jednostavno osećanje, taj jedan jednostavan glas, koji je bio tako uporan u vašim životima, i ako ste možda zdušno radili na tome da ga učutkate. Ja ću se sad potruditi da ga oslobodim, ukoliko mi dopustite.

U nedostatku pravog doživljaja mira, mi smo stvorili sliku mira. Svako je stvorio sebi svojstvenu sliku. Ako ti je komšija bučan i ako te neko pita šta je mir, reći ćeš: "Da prestane muzika kod komšije." Ako si u prodavnici, a isteklo ti je plaćeno vreme parkiranja, i upravo vidiš čuvara parkirališta kako se približava tvojim kolima.... Želiš da ubaciš novac, a on ti upravo piše kaznu... Video sam ljude u toj situaciji: "Molim te, molim te." Da se u tom trenutku sam Bog pojavi i da ih pita: "Šta želiš?", bojim se da bi rekli: "Je l' možeš da središ da ne dobijem tu kaznu?" Mir postane alternativa našim problemima. I obrazac postane: "Ne sviđaju mi se moji problemi, da imam mir ne bih morao da se nosim sa njima." Ali to nije mir. To nije mir. Mir je osećanje koje postoji unutra, potpuno istovetno za svako ljudsko biće na licu ove zemlje. Žeđ za mirom je oduvek postojala u tvom životu. Oduvek. I voda da ugasiš tu žeđ je oduvek postojala unutar tebe čitavog tvog života. O tom miru ja govorim. Ne o rešenjima naših problema. Ne o zidu koji stoji iza tih razloga. Jer mi uvek imamo opravdanja. Neki ljudi kažu: "Ma kakvi, mira nikada neće biti." Mi smo razmislili i došli do svojih zaključaka. Puno ljudi koje upoznam kažu: "To se nikada neće desiti za mene." Zašto da ne? "Pa, zbog toga, toga i toga." Imaju svoje razloge.

Razmišljao sam o nečemu. Postoje ljudi koji u ovom životu dignu ruke od svega. Uvek sam govorio da mi na ovoj zemlji ne možemo živeti u praznini. Moramo je popuniti. Kada dignemo ruke od svega, nastaje vakum. Mi taj vakum ispunimo razlozima, opravdanjima zašto to ne možemo, zašto ne mogu imati mir, zašto ta istina ne važi za mene. Razlozima, razlozima. A neki od njih su tako mudro smišljeni, zvuče tako verodostojno i ubedljivo, da ih je teško prepoznati. Ali jedino osoba koja nije odustala, zna ih prepoznati. Jer što se nje tiče, nije bitno koliko je razlog dobar ili loš, jer ona ne želi da odustane već da ima taj osećaj, tu posvećenost, da ima tu radost. Te stvari nose različita imena ali imaju potpuno isto značenje. Nazvao ti to radošću ili mirom, srećom ili zadovoljstvom, sve su to imena za jednu istu stvar. Dapače, ako želiš, možeš to čak nazvati i uspehom. Mi živimo u takvom društvu. Uspeh. "Hoću da budem uspešan." "Trenutno nisam baš uspešan, a razlozi za to su...." A svet ima čitav spisak razloga zašto nisi uspešan. Zašto nisam uspešan? Zato što nemam ovo, nemam ono. Ali ono što imam, jeste glavobolja. Lošeg psa, očajnu mačku. To su ti razlozi, razlozi, razlozi. Mi smo se vrlo izveštili u smišljanju novih razloga. Ne znam koji će biti najnoviji razlog, ali svakako će ga biti. A taj razlog će nas odvući sve dalje i dalje od naše odlučnosti. Šta je meni drago? Drago mi je da nisam digao ruke od svog srca. I drago mi je da to osećanje nije diglo ruke od mene. Ljudi često pričaju o dobrim i teškim trenucima u životu. Ako ćeš ploviti po moru, pre ili kasnije biće talasa. A ono što su ljudi smislili kao rešenje, jeste uklanjanje talasa, makar to značilo da vežu brod za mol do kraja života. "Mrzim talase. Neću nigde da idem." To je prihvatljivo. Umesto da se pripreme za talase koji će doći, da privežu ono što bi moglo pasti sa palube, da budu spremni, da pređu taj put, da budu. Ljudi žele da pobeđu, ali ne znaju kakva je trka u pitanju. Ako ne znaš kakva je trka, a trkaš se, onda nemaš pojma gde ćeš završiti. Kakva je trka u pitanju? Gde to juriš? Ono što sam ja shvatio, jeste da ima puno trka u gradu i da sve one nude nagrade. Zaista nude. Ali, da li si video kakve su to nagrade? Da li si pročitao ono što je napisano malim slovima? Jer te nagrade nisu one koje ćeš moći da zadržiš. Slikaju te sa nagradom, ali nemaš pravo da je zadržiš. Sve što dobiješ jeste

slika koju možeš da okačiš na zid, koju možeš da pokažeš i kažeš: "To sam osvojio." Ja govorim o toj jednoj nagradi, o tom jednom priznanju. Toj jednoj nagradi koja se zove ispunjenje, koja se zove mir, radost. I ako postoji trka, to je trka u kojoj ja želim da učestvujem. I ako postoji trka, to je trka u kojoj ja želim da pobedim. Jer to je trka u kojoj znam da mogu da pobedim. Jer sve što se traži od mene, jeste da budem veran svom srcu, veran svojoj žeđi. Veran sebi.

PREOBRAŽAJ

Mislim da ljudi često imaju pogrešnu predodžbu da ukoliko žele mir u svom životu, moraju se odreći svega. To nije istina. To apsolutno nije istina. Možeš imati mir u ovom životu, i možeš imati i sve ostalo. Jer ovaj mir o kojem ja govorim, se nalazi u tebi. Još jedna pogrešna predodžba koju ljudi često imaju, jeste: "Šta da uradim da dođem do njega?" Jer sve moraš da odeš i kupiš. Sve u ovom svetu moraš nabavljati. Želiš muža? Nađi ga. Želiš ženu? Nađi je. Želiš prijatelja, idi i nađi ga. Želiš kola? Nađi i kupi. Želiš prijatelja? Nađi sebi prijatelja. Mir, već ga imaš. Pa, kako onda da dođeš do njega, ako ga već imaš? To je ono što me ljudi pitaju: "Kako da dođem do njega?" Ne možeš. Ne shvataš, zar ne? "Kako da ga nabavim?" Ne možeš, jer ga već imaš. Shvataš! Shvati, da to već imaš. Ovo nije proces u kome se nešto stvara. Ovo je proces otkrivanja. Ovo je proces odvijanja. Ovo je proces buđenja onoga što je tu.

U stanju smo da odemo na Mesec; da pošaljemo čoveka na Mesec. Zar ne možemo onda da se približimo unutrašnjem miru makarovoliko? Ovaj mir koji postoji, možemo li ga prepoznati u svom životu? Zar mu ne možemo dati priliku da se manifestuje? Postoji gomila predrasuda i u vezi s tim. "Posle toga više se nećeš ljutiti? Da li je to pokazatelj mira?" Postaneš kao biljka, kao... Policajac ti napiše prijavu, a ti mu se zahvališ? Mir ne funkcioniše tako. Ti si ljudsko biće i to ćeš i ostati, sa svim svojim manama i vrlinama. Mir je znati šta je prioritet u životu. Zahvalnost koju mogu nositi u srcu. Mogućnosti kojih postajem svestan, a koje ranije nisam video. Da mogu da vidim lepotu u sebi, a ne tamo negde. Da ja sad imam viziju, viziju koja se tiče mog postojanja. Možda po prvi put u svom životu imam plan. Ne da se popnem na Everest, već da osećam mir koliko god mogu. Da osećam spokoj u svom životu koliko god mogu. Odabrao sam trku u kojoj ću pobediti. Konačno moja sudbina odlaženja s ovog sveta praznih ruku, se promenila. Sada u svojim rukama držim mogućnost da ne odem praznih ruku, iako sam tako došao. U svom životu ponovo sam prihvatio izazov, od koga sam bio odustao. Nanovo u svom životu želim da stvari vidim jasno, želim da se udvaram jasnoći. Razumem razliku između buke koju ne želim i muzike koja mi prija. I u mom životu, više me ne muče sumnje i pitanja. Konačno osećam da ovaj život postaje prekrasna pesma. Sve one stvari o kojima sam se pitao i koje su mi bile tako daleke, sada su mi bliske. Pitanja su se pretvorila u odgovore. Sumnju je zamenila jasnoća. Tamu, svetlost. Nekada sam osećao prazninu, a sad osećam zahvalnost. To je preobražaj. To je mogućnost. To je obećanje, koje nosi život svakog ljudskog bića. To je ono što držiš u ruci. To je taj dah koji ulazi i izlazi i donosi ti tu mogućnost. Tu mogućnost.

ČAK I U PUSTINJI

Ljudi imaju svoje razloge: "To ne može funkcionisati." Ljudi imaju svoje razloge zašto je to nemoguće. Kažu: "Pogledaj samo kako je ovaj svet haotičan." Vidi, nije problem kaos u ovom svetu. Shvataš? To nije bitno. Kada ćeš popiti aspirin? Kada? Kada tvog komšiju zaboli glava? Kaži. Popićeš aspirin kada tebe zaboli glava. Ovde se ne radi o haosu u ovom svetu. Radi se o unutrašnjem haosu. Ljudi kažu: "Ali šta ćemo sa problemima ovog sveta?"

Da, da. A šta je sa ovim problemima ovde? Šta je sa problemima unutar nas. Kada kupiš jako lep tepih. Indijski tepisi su napravljeni od čvorića. Čvorića. Hiljade čvorića. I svaki čvorić mora biti tu da bi taj tepih tako izgledao. Šta je potrebno da bi se osvetlio fudbalski stadion? Potrebni su reflektori. Upaljena baklja ima sposobnost da upali druge baklje. Ali neupaljena baklja ima samo jednu mogućnost. Znaš li koju? Da pogasi upaljene baklje. Ili, ako želi, može da se upali, ako je pored već upaljene baklje. Počinje sa nama. Počinje od nas. U tvom životu, neka bude mira. U tvom životu, neka bude radosti. Posmatrajući sat vidimo da sve ide u krug i vraća se. Ali to nije slučaj sa ovim životom. Život nije takav. Ne vraća se. Ovo je jednosmerna putanja. Nikada se neće ponoviti. Nikada, nikada, se neće ponoviti. Život nije poput sata. On je kao metar, a ti se po njemu krećeš i krećeš. Brza je reka života. Brzo je ovo srce koje želi da sačuva svaki mogući trenutak.

Žeđ je u tebi. Voda koja će ugasiti tu žeđ je u tebi. Neka ti mir bude na prvom mestu. Šta ja treba da radim? Koji je prvi korak koji treba da preduzmem? Neka ti ovaj život bude na prvom mestu. Počni od toga. Neka ti ta žeđ postane najvažnije u životu. I videćeš. Život će ti procvetati. Proleće će ući u tvoj život. Pronaći ćeš cveće tamo gde nisi ni sanjao da išta može da raste, najnežnije moguće cveće. Jer čak i u pustinji raste nežno cveće. Koliko god da je surova. Koliko god da je surova, cveće čeka kišu. Kišu razumevanja. Neka padne ta kiša prioriteta u ovom postojanju. I neka svako seme proklija, i svaki cvet procveta, kako bi ti, ne ja, ne tvoj prijatelj, niti bilo ko treći već da bi se ti mogao diviti toj neverovatnoj lepoti ispred sebe. Raduj se. Osećaj se dobro. Budi srećan. Budi. I neka tako bude do kraja tvog života. To je mogućnost.

OTKRITI VIŠE: WWW.PORUKAMIRA.ORG.YU